

Universitätsbibliothek Wuppertal

M. Tullii Ciceronis Orationes diligentius recognitae & aptiore serie repositae

Cicero, Marcus Tullius

Lutetiae Paris, 1522

In M. Antonium Philippica decimatertia. Oratio LVI.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-431](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-431)

Philippica. XIII. Fo. CCLVIII.

tempore, neq; in me valēt. nō mō em̄ p̄cā nō extimescet, q; mihi vim attulerit, sed etiā gloriā sperabit a latronū gregib; & p̄m̄ia. Hęc ego in vrbe p̄uideo: facilis est circūspectus, vnde exeā, quo p̄grediar, qd ad dextrā, qd ad finistrā sit. nū idē in Apennini tramitibus potero facere: in qbus, etiā si nō erūt insidię, quę facillime esse poterūt, animus tñ erit sollicitus, vt nihil possit de officiis legationis attēdere. Sed effugi insidias, p̄rupi Apenninū, nempe in Antonii cōgressum, colloquiūq; veniēdū est. qnā locus capiet: si extra castra, ceteri viderint: ego mortē acutū futurā puto. noui hominis furorē, noui effrenatā violētiā, cuius acerbitas morū, immanitasq; nature, ne vino qdē permixta tēperari solet: hīc ira, demētiāq; inflāmat, adhibito fratre Lucio teterrima bellua, nūq; p̄fecto a me sacrilegas man; atq; impias abstinebit. Memini colloquiā, & cū acerrimis hostib;, & cū grauissime dissentientib; ciuib;. Cn. Pōpeius Sexti fili; cōsul me p̄sente, cū essem tyro in ei; exercitu, cū P. Vectio Scatone duce Marforū inter bina castra collocutus est. Quo quidē memini Sex. Pōpeiū fratrem Cōsulis ad colloquiū ipsum Roma venire, doctū virū atq; sapientē, quē Scato cū salutasset, quē te appellē inquit: at ille, volūrate hospite, necessitate hostē. Erat in illo colloquio aequitas: nullus timor, nulla suberat suspitio, mediocre etiā odiū. nō em̄ vt eriperēt nobis focii ciuitatē, sed vt in eā reciperētur, petebāt. Sylla cū Scipione inter Cales, & Theanū, cū alter nobilitatis florē, alter belli socios adhibuisset, de auctoritate Senatus, de suffragiis populi, & de iure ciuitatis, legis iter se cōditiones cōtulerūt. nō tenuit omnino colloquiū illud fidē, a vi tñ periculoq; abfuit. Possumus ne igit; in Antonii latrocinio æque esse, vt hī: nō possumus, aut si ceteri possunt, me posse diffido. Q; si non extra castra congregiemur, quę ad colloquiū castra sument: in nostra ille nunq; veniet, multo minus nos in illius, reliquū est, vt & accipiāt, & remittātur postulata per literas, ergo erimus in castris, mea ad oīa postulata vna sentētia, quā cū hīc vobis audientibus dixero, isse & redisse me putatote. Legationē confero, omnia ad Senatum mea sentētia reiciā, quacūq; postulabit Antonius, neq; em̄ licet aliter, neq; p̄missum est nobis ab hoc ordine, vt bellis cōfectis decē legatis permitti solet more maiorū, neq; vlla omnino a Senatu mā data accepimus, quæ cū agā in cōsilio nōnullis, vt arbitror, repugnātib;: nōne metuendum est, ne imperita militū multitudo p̄ me pacē distineri putet? Facite hoc meū consiliū legiones nouas nō improbare: nā Martiā, & Quartā nihil p̄ter dignitatē, & decus probaturas esse, certe scio: quid? Veteranos nō veremur: nā timeri se ne ipsi quidē volūt, sed quonā modo accipiet seueritatē meā? Multa em̄ falsa de me audierūt, multa ad eos improbi detulerūt, quoq; cōmoda, vt vos optimi testes estis, semp̄ sentētia, auctoritate, oratione firmaui: sed credūt improbis, credūt turbulentis, credūt suis. Sūt autē fortes illi quidē: sed propter memoriā rerū quas gesserūt pro Populi Ro. libertate, & dignitate Reip. nimis feroces, & ad suā vim omnia nostra cōsilia reuocātes. Horū ego cogitationes nō vereor, impetū p̄timeo. Hęc quoq; pericula tāta si effugero, satis ne tutū reditū putatis fore? Cum em̄ & vestra auctoritate, & meo more defendero, & meā fidē Reip. cōstatiāq; p̄stitero, tū erūt mihi nō hī solū, qui me oderūt, sed illi etiā q; inuidēt, extimescēdi. Custodiāt igit; mea vita Reip. eaq; quoad vel dignitas, vel natura patiet, patrię referuet, mors autē necessitatē habeat fati: aut si ante oppetēda est, oppetatur cum gloriā. Hęc cū ita sint, etsi hęc legationē Resp. vt leuissime dicā, nō desiderat, tamen si tuto licebit ire, proficiscar omnino P. cōscripti: totū huiusce rei cōsiliū nō periculo meo, sed vtilitate Reip. metiar, de qua mihi quoniā liberū est spatiū, multū etiā, atq; etiā cōsiderandum puto, idq; potissimum faciendū, quod maxime interesse Reipu. iudicauero.

IN M. ANTONIVM PHILIPPICA DECIMATERTIA,

ORATIO LVI.

N PRINCIPIO Huius belli P. C. qd cū impiis ciuib;, sceleratisq; suscepim;, timui, ne cōditio insidiosa pacis, libertatis recuperāde stitua restingeret, dulce em̄ nomē est pacis: res vero ipsa, cū iucunda, tū salutaris, nā nec priuatos focos, nec publicas leges, nec libertatis iura chara habere potest, quē discordię, quē cedes ciuiū, quē bellū ciuile delectat: eūq; ex numero hominū eiiciendū, ex finibus humanæ naturæ exterminandum puto. Itaq; siue Sylla, siue Marius, siue vterq;, siue Octavius, siue Cinna, siue iterū Sylla, siue alter Marius, & Carbo, siue qs alius ciuile bellū optauit, eū detestabilē ciuē Reip. natū iudico. Nā qd ego de proximo dicā: cuius acta defendim;, cū

Actutum,

Hostiū colloquiā,

Volūrate hospes, necessitate hostis,

Confecero Legatorū potestas,

Certe scio,

Pacis nomen dulce,

In M. Antonium

auctorem ipsum iure casum fateamur? Nihil igitur hoc ciue, nihil hoc hoie tetrius: si aut ciuis, aut homo habendus est, quod civile bellum concupiscit. Sed hoc primum videndum est P. C. cum omnibus ne pax esse possit, an sit aliquid bellum expiabile, in quo pactio pacis, lex sit feruitoris. Pacem cum Scipione Sylla faciebat, non erat desperandum, si conuenissent, fore aliquem tolerabilem statum ciuitatis. Cinna si concordiam cum Octauium confirmare voluisset, hominem in Rep. sanitas remanere potuisset. Proximo bello si aliquid de summa grauitate Pompeius, multum de cupiditate Caesar dimisisset, & pacem stabilem, & aliquam Respublicam nobis habere licuisset. Hoc vero quod est? cum Antonius pax potest esse: cum Censorino, Ventidio, Trebellio, Bestia, Nucula, Numatio, Lentone, Saxa: exempli causa paucos nominaui: genus infinitum, immanitatemque ipsi cernitis reliquorum. addite illa naufragia Caesaris amicorum, Barbas, Cassios, Barbatios, Polliones: addite Antonii collusores, & sodales, Eutrapelum, Melam, Calpurnium, Pontium, Crasium, Tyronem, Mustellam, Petisium: comitatum relinquo, duces nomino. huc accedunt Alaudes, caeterique veterani, seminarium iudicum terciae decurie: quod suis rebus exhaustis, beneficiis Caesaris deuoratis, fortunas nostras concupierunt. O fida dexteram Antonii, qua ille plurimos ciues trucidauit. O ratum religiosumque foedus, quod cum his fecerimus. hoc si Antonius violare conabitur, Lucium eum sanctitas a scelere reuocabit. Illis locus si hac urbe fuerit, urbi ipsi locus non erit. Ora vobis eorum ponite P. C. ante oculos, & maxime Antoniorum, in cessum, aspectum, vultum, spiritum, latera tegentes alios, sequentes alios, alios pregredeutes amicos. quam vim anhelitus: quas contumelias fore censeatis, minasque verborum: nisi forte eos pax ipsa leniet: maximeque, cum in hunc ordinem venerint, salutabunt benigne, comiter appellabunt vnquamque vestrum. Non recordamini per deos imortales quas in eos sententias dixeritis: acta Antonii rescidistis, leges refixistis: per vim, & contra auspicia latas decreuistis: totius Italiae delectum excitastis: collegam, & socium scelerum omnium, hostem iudicauistis. cum hoc quae pax esse potest? Si esset externus hostis, tamen id ipsum vix talibus factis posset aliquo modo. sed si maria, montes, regionum magnitudines interessent, odisses eum, quem non videres. hi in oculis habebunt, & cum licebit in faucibus, quibus enim septis iam immanes belluas continebimus? At incertus exitus belli est. Est omnino fortium virorum, quales vos esse debetis, virtute praestare tantum, ut possint fortunae culpam non extimescere, sed quoniam ab hoc ordine non fortitudo solum, verum etiam sapientia postulat, quam vident haec non posse se iungi, se iungamus tamen. fortitudo dimicare iubet, iustum odium incendit, ad confligendum impellit, vocat ad periculum, quid sapientia? cautioribus vtrius consiliis, in posterum prouidet, est omni ratione protectior. quid igitur censeat? parendum est enim: atque id optimum iudicandum, quod sit sapientissime constitutum. si hoc precipit, ne quod vita exitum antiquius, ne decernam capitis periculo, fugiam omne discrimen: quaram ex ea, etiam ne fuerit, cum id fecero, seruendum. si annuerit, ne ego istam sapientiam, quam quis sit erudita, non audiam. si responderit, tu vero ita vitam, corpusque seruato, ita fortunas, ita rem familiarum, ut haec posterora libertate ducas, atque his vti velis, si liberare Rempublicam possis, nec pro his libertatem, sed pro libertate haec proicias, tanquam pignora iniurie: tum sapientiae vocem audire videar, eique ut deo paream. Itaque si receptis illis, possumus esse liberi, vincamus odium, pacemque potiamur, si liber uis his, incolumibusque esse nullus potest, laetemur decertandi oblatam esse fortunam, aut enim illis interfectis fruemur victrice Republica, aut oppressa, quod omen auertat Iupiter, si non spiritu, at virtutis laude viuemus. At enim nos M. Lepidus Imperator, Pontifex Maximus, optime proximo civili bello de Republica meritis ad pacem adhortat. Nullius apud me P. C. auctoritas maior est, quam M. Lepidi, vel propter ipsius virtutem, vel propter familiae dignitatem. accedunt eodem multa priuata, magna eius in me merita, ac mea quaedam officia in illum. maximum vero eius beneficium numero, quod hoc animo in Rempublica est, quae mihi vita mea semper fuit charior. Nam, cum Magni Pompeii clarissimum adolescentem praestantissimi viri filium auctoritate adduxit ad pacem, reque publicam sine armis maximo civilis belli periculo liberauit, tum me eius beneficium plusquam pro virili parte obligatum puto. Itaque ei & honores decreui, quos potui amplissimos: in quibus vos mihi estis assensu: nec vnquam de illo & sperare optime, & loqui destiti. magnis & multis pignorbis M. Lepidum Respublicae obligatum tenet. summa nobilitas est hominis, honores, amplissimum sacerdotium, plurima urbis ornamenta, ipsius, fratris, maiorumque monimenta, probatissima vxor, optatissimi liberi, res familiaris cum ampla, tum casta a cruore civili. nemo ab eo ciuis violatus, multi beneficio & misericordia liberati. talis igitur vir & ciuis opinione labi potest, voluntate a Republica dissidere nullo pacto potest. pacem vult M. Lepidus. preclare, si tale potest efficere, qualem nuper effecit. qua pace, Cn. Pompeii filium Respublicae aspiciet, suorumque sinu complexus re-

Bellum expiabile.

Pontius. Alaudes.

Refigere.

Septa.

Fortitudo Sapientia.

Vt deo, sapientiae paream. Potiri pacem.

Pompeius Cn. filius. Pro virili parte. M. Lepidi laus.

cipiet: neq; solū illū, sed cū illo se ipsam sibi restitutā putabit. Hæc causa fuit, cur decernere-
 tis statuā in Rostris cū inscriptione præclara: cur absentī triumphū, q̄q̄ em̄ magnas res belli
 cas gesserat, & triūpho dignas, nō erat tamen ei tribuendū, qd̄ nec L. Aemilio, nec Aemiliano
 Scipioni, nec superiori Africano, nec Mario, nec Pōpeio, qui maiora bella gesserunt. sed q̄
 filerū ciuile bellū confecerat, primū vt licuit honores in eū maximos cōtulistis. Existimas ne
 igitur M. Lepide qualē Pompeiū Respu. habitura sit Ciue, tales futuros Antonios: in altero
 pudor, grauitas, moderatio, integritas: in illis (& cū hos cōpello, pratero illius ex grege la-
 trocinū neminem) libidines, scelera, ad omne facinus immanis audacia. Deinde obsecro vos
 P. C. quis hoc vestrū non videt, qd̄ fortuna ipsa quæ dicitur cæca, vidit: saluis em̄ actis Cæsa
 ris, quæ concordia causa defendimus. Pompeio sua domus patebit: eaq; nō minoris, q̄ emit
 Antonius, redimet. redimet inquā Cn. Pōpeii domū filius. O rem acerbam. Sed hæc satis diu
 multūq; defleta sunt. decreuistis tantā pecuniā Pōpeio, quātā ex bonis patriis in prædē dissi-
 patioe inimicus victor redegisset. sed hæc mihi dissipationē p̄ paterna necessitudine & cōiū-
 ctione depono. redimet hortos, ædes, vrbana quedā, q̄ possidet Antonius. nā argētū, vestem,
 suppellectilem vniuersam amittet æquo animo, quæ ille helluo dissipauit. Albanū, Firmānū, a
 Dolabella recuperabit. etiam ab Antonio Tusculanum. hīq; qui nūc Mutinam oppugnāt, D.
 Brutum obsidēt: de Falerno Anseres depellant. sunt alii plures fortasse. sed mea memoria di-
 labunt. ego etiam eos dico, qui hostium numero non sunt, Pompeianas possessiones, quanti
 emerint, filio reddituros. satis incōsiderati fuit, ne dicā audacis, rem vllam ex illis attingere.
 retinere vero quis poterit, clarissimo domino restituto! An is non reddet, qui domini patri-
 moniū circūplexus, quasi thesaurū draco, Pompeii seruus, libert⁹ Cæsarī, agri Lucani posses-
 siones occupauit! Atq; illud septies millies qd̄ adolescenti P. C. spopōdistis, ira describite, vt vi-
 deatur a vobis Cn. Pompeii filius in patrimonio suo collocatus. Hæc Senatus. reliqua Po-
 pulus Ro. in eā familia, quā vidit amplissimā, prosequetur. in primis paternū Auguratus lo-
 cū: in quo ego eum, vt qd̄ a patre accepi filio reddam, mea nominatione cooptrabo. vtrū igitur
 augurē Iouis optimi maximi, cuius interpretes internūciūq; cōstitutū sumus: vtrū Popu-
 lus Ro. liberius sanciet: Pōpeii, an Antonii: mihi qd̄ numine deorū immortalū videt hoc
 fortuna voluisse, vt actis Cæsarī firmis, ac raris, Cn. Pōpeii fili⁹ posset & dignitatē & fortu-
 nas patrias recuperare. Ac ne illud quidē filerū P. C. p̄termittēdū puto, qd̄ clarissimi viri lega-
 ti L. Paulus, Q. Thermus, C. Fannius, quorū habetis cognitam voluntatem in rempub. eamq;
 perpetuā, atq; cōstāte, nūciāt, se Pōpeii cōueniēdi causa diuertisse Massiliā, eūq; cognouisse pa-
 ratissimo animo, vt cum suis copiis iret ad Mutinā, ni vereret veteranorū aīos offendere. Est
 vero eius patris filius, qui sapienter faciebat nō minus multa, q̄ fortiter. itaq; intelligitis &
 animū ei præsto fuisse, nec cōsiliū defuisse. Atq; etiā hoc M. Lepido prouidēdū est, ne qd̄ arro-
 gantius, q̄ mores eius ferūt, facere videat. Si em̄ nos exercitu terret, nō meminit illū exerci-
 tū Senatus populūq; Romanū, atq; vniuersę Reip. esse, non suū. At vtī pōt pro suo, quid tum!
 omnia ne viris bonis, quæ facere possunt, faciēda sunt: etiā si turpia, si perniciofa erūt, si face-
 re oīno nō licebit! Quid aut turpius, aut foedius, aut qd̄ minus deceat: q̄ cōtra Senatū, cōtra
 Ciues, cōtra patriā exercitū ducere: quid vero magis vituperādū! q̄ id facere, qd̄ nō liceat: li-
 cet aut nemini cōtra patriā ducere exercitū. siquidē licere id dicimus, qd̄ legib⁹, qd̄ more ma-
 iorū, institutisq; cōcedit. Neq; em̄ qd̄ qsq; pōt, id ei licet: nec, si nō obstat, p̄pterea etiam p̄mit-
 tit. tibi em̄ exercitū Lepide, tāq; maiorib⁹ tuis patria p se dedit. hoc tu arcebis hostē, fines Im-
 perii p̄pagabis, Senatū populūq; Ro. parebis, si quā ad aliā rē te forte traduxerit. Hæc si cō-
 gitas M. Lepide, M. Lepidi Pōtifficis Maximi fueris p̄nepos. sin hoīb⁹ tātū licere iudicas, quātū
 possunt: vide ne alienis exemplis, hīsq; recētib⁹ vtrū, q̄ antiq; & domesticis malle videre. Qz
 si auctoritatem interponis, sine armis: magis qd̄ laudo. sed vide ne hoc ipsum nō sit necesse.
 Qz em̄ est tanta in te auctoritas, quanta debet in hoīe nobilissimo, tamen Senatus se ipse
 nō contemnit. nec vero fuit vnq; grauior, cōstantior, fortior. incensi omnes rapimur ad liber-
 tatē recuperandā: nō pōt vllius auctoritate tantus Senatus populūq; Ro. ardor extingui: odī
 mus: irati pugnamus: extorqueri de manib⁹ arma nō possunt: receptū signū, aut reuocatio-
 nē a bello audire nō possumus: speramus optima: pati vel difficillima malumus, q̄ seruire. Cæ-
 sar cōfecit inuictū exercitū: duo fortissimi Cōsules adsunt cū copiis: L. Planci Cons. designati
 varia, & magna auxilia nō defunt: de D. Bruti salute certat. vnus furiosus gladiator cū teter
 timorū latronū manu, cōtra patriā, cōtra deos penates, cōtra aras, & focos, cōtra quattuor cō-

Fortuna cæca.

Anser poeta Anto.

Demetrius scilicet.

Draco thesaurum circūplexus.

Cooptrare.

Licere.

Cogitasses

In M. Antonium

fules gerit bellū. huic cedamus: huius cōditiones audiamus: cū hoc pacē fieri posse credam?
At periculum est ne opprimamur. non metuo, ne is qui suis amplissimis fortunis, nisi nobis
Bonī ciues saluis, frui nō pōt, prodat salutē suā. bonos ciues primū natura efficit, adiuuat deinde fortuna.
na. omnibus em̄ bonis expedit saluā esse Rempubicā. sed in his, qui fortunati sunt, magis id
apparet. Quis fortunatior Lepido, vt ante dixi: quis eodē sanior: vidit ei⁹ moestitiam, atq; la
chrymas populus Ro. Lupercalib⁹: vidit q̄ abiectus esset, q̄ cōfectus, cū Cæsari diadema impo
nens Antonius, seruū se illius, q̄ Collegā esse malebat. q̄ si reliquis flagitiis, & scelēibus absti
nere potuisset, tamen vnum ob hoc factū dignū illū omni pœna putarem. nam si ipse seruire
poterat, nobis dominū cur imponebat: & si eius pueritia pertulerat libidines eorū, qui erāt in
eū Tyranni, etiā ne in nostros liberos dominū, & Tyrānū cōparabat: Itaq; illo interfecto, qua
lem eum in nos esse voluit, talis ipse in ceteros extitit, qua em̄ in barbaria q̄sq; tam teter, tam
crudelis Tyrannus, q̄ in hac vrbe armis barbarorū stipatus Antonī⁹: Cæsare dominante ve
niebamus in Senatū, si nō libere, attamen tuto. hoc archipirata, quid em̄ dicā Tyranno: hac
subsellia ab Ithyreis occupabant. Prorupit subito Brūdufii, vt inde agmine quadrato ad vr
bē accederet: lautissimū oppidū, nūc municipiū, honestissimorū quondā colonorū Sueslam,
fortissimorū militū sanguine impleuit: Brūdufii in sinu nō modo auarissime, sed etiā crude
lissime vxoris delectos Martiē legionis Centuriones trucidauit. Inde se quo furore, quo ardo
re, ad vrbe, idest ad cēdem optimi cuiusq; rapiebat: Quo tempore dii ipsi immortales prēsi
diū improuisum, nec opinātibus nobis obtulerunt. Cæsaris em̄ incredibilis ac diuina virtus
latronis impetus crudeles ac furibundos retardauit, quē tamen ille demens ledere se putabat
edictis: ignorans quēcūq; falso diceret in sanctissimū adolescētē, ea vere recidere in memoriā
pueritię suę. Ingressus vrbe est, quo comitatu, vel potius agmine: cū dextra, sinistra, gemente
populo Ro. minareē dominis, notaret domos, diuisurum se vrbe palā suis polliceret. Rediit
ad milites. ibi pestifera illa Tyburi concio, inde ad vrbe cursus, Senatus in Capitolium, pa
rata de circūscribendo adolescente sentētia Cōsularis: cū repente (nā Martiā legionem Albæ
cōsedisse sciebat) afferē ei de Quarta nūci⁹, quo pcussus, abiecit cōsiliū referēdi ad Senatū de
Cæsare: egressus est non viis, sed tramitibus paludatus, eodemq; die ipso innumerabilia S.C.
fecit, quæ quidē omnia citius lecta, q̄ scripta sunt. Ex eo nō iter, sed cursus, & fuga in Galliā.
Cæsarem sequi arbitrabat cū legione Martiā, cū Quarta, cū veteranis, quorū ille nomen præ
metu ferre non poterat. eiq; in Galliā penetranti, D. se Brutus obiecit, qui se totius belli flu
ctibus circūiri, q̄ illū aut egredi, aut progredi maluit: Mutināq; illi exultanti, tanq; frenos fu
roris iniicit, quam cū operibus munitiōibusq; sepsisset, nec eū florentissime Colonię digni
tas, neq; Cōs. designati maiestas a parricidio deterreret: tū me, testor & vos, & populū Ro
Testor vos manū, & omnes deos, qui huic vrbi præsidēt: inuito, & repugnante, Legati missi tres Con
sulares ad latronem M. Antonū gladiatorū ducem. Quis tam barbarus vnq; tam immanis: tā
ferus: non audiuit: non respondit: neq; eos solum præsentēs, sed multo magis nos, a quib⁹ il
Putare pro li erāt missi, spreuit, & pro nihilo putauit. Postea qđ scelus, qđ facinus parricida nō edidit: cir
nihilo. cūsedit colonos vestros, exercitū populū Romani, Imperatorē, Cōs. designatū: agros diuexat
Ciuiū optimorū: hostis teterrimus omnib⁹ bonis cruces ac tormenta mīnita. Cū hoc M. Le
pide pax esse que pōt: cuius ne supplicio qđ vllō satiari vidēt posse populus Romanus. Qz
si quis adhuc dubitare potuit, quin nulla societas huic ordini populorū Ro. cū illa importu
nissima bellua possit eē, desinat pfecto dubitare, his cognitis literis, quas mihi missas ab Hir
cio Cōs. modo accepi. Eas dum recito, dūq; de singulis sentētiis breuiter disputo P.C. vt ad
Litere An huc fecistis, me attente audiatis. ANTONIVS HIRCIO ET CAESARI, neq; se Impera
toniū. torem, neq; Hirciū Consulē, nec Propr. Cæsarem, satis quidē hac scite, deponere alienū no
men ipse maluit, q̄ illis suū reddere. COGNITA MORTE C. TREBONII, NON PLUS
GAVISVS SVM, QVAM DOLVI. Videte quid se gauisum, quid se doluisse dicat: faci
li⁹ de pace deliberabit. DEDISSE POENAS SCELERATVM CINERI ATQVE OS
SIBVS CLARISSIMI VIRI, ET APPARVISSE NVMEN DEORVM INTRA FL
Annus ver NEM ANNI VERTENTIS, AVT IAM SOLVTO SVPPPLICIO PARRICIDAE,
tens, AVT IMPENDENTE, LAETANDVM EST. O Spartace, quē. n. te poti⁹ appellē: cui⁹ p
pter nefanda scelera tolerabilis fuisse vidēt Catilina: letādū eē ausus es scribere Treboniū de
disse poenas: sceleratū Treboniū: quo scelere: nisi q; te Idib. Mar. a debita tibi peste seduxit: Age
hoc letar, videam⁹ qđ moleste feras. HOSTEM IVDICATVM HOC TEMPORE DOLA

Philippica, XIII. Fo. CCLX.

BELLAM, EO QVOD SICARIVM OCCIDERIT: ET VIDERI CHARIOREM PO
 PVLO RO. FILIVM SCVRRAE, QVAM C. CAESAREM PATRIAE PARENTEM:
 INGEMISCENDVM EST. Quid ingemiscis hostē Dolabellā iudicatū: quid te nō intelli-
 gis delectu tota Italia habito, Cōsulib⁹ missis, Cēsare ornato, sagis deniq; sumptis, hostē iu-
 dicatū: quid est autē scelerate q; gemas hostē Dolabellā iudicatū a Senatu: quē tu ordinē oīno
 esse nullū putas. sed eā tibi causam belli gerēdi pponis, vt Senatū funditus deleas, reliq; boni
 & locupietes oēs summū ordinē subsequant. At scurrē filiū appellat, quasi vero ignot⁹ nobis
 fuerit splēdidus Eques Ro. Trebonii pater. Is autē humilitatē despiciere audet cuiusq; q; ex ea
 dē sustulerit liberos: ACERBISSIMVM VERO EST, TE A. HIRCI ORNATVM ES-
 SE BENEFICIIS CAESARIS, ET TALEM AB EO RELICTVM, QVALEM IPSE
 MIRARIS. Equidē negare nō possum a Cēsare Hirciū ornātū. sed illa ornāmēta in virtute,
 & industria posita lucēt. tu vero qui te ab eodē Cēsare ornātū negare non potes, quid esses, si
 tibi ille nō tā multa tribuisset: ecquo te tua virt⁹ puerisset: ecquo genus: in lustris, popinis,
 alea, vino, tēpus atatis omne cōsumpsisses: vt faciebas, cū in gremiis mīmarū, mētē mētūq; de-
 poneres. ET TE O PVER. puerū appellat, quē nō modo virū, sed etiā fortissimū virū sen-
 tit, & sentiet. est istud quidē nomen atatis, sed ab eo minime vsurpādū, q; suā amētiā huic p-
 bet ad gloriā. QVI OMNIA EIVS NOMINI DEBES. debet vero, soluitq; pclare. si em̄
 ille patriē pater est, vt tu appellas, ego qd sentiā, videro, cur nō hic parēs verior, a quo certe
 vitā habem⁹ e tuis facinorosissimis manib⁹ ereptā: ID AGERE, VT IVRE DAMNATVS
 SIT DOLABELLA: Turpem vero actionē, qua defendit amplissimī auctoritas ordinis con-
 tra crudelissimī gladiatoris amētiā. ET VT VENEFICVS HAC LIBERETVR OB-
 SIDIONE, Veneficū audes appellare eū virū, qui tuis veneficiis remediā inuenit: quē ita ob-
 sides noue Annibal, aut si q; acutior imperator fuit, vt te ipse obsideas, neq; istinc, si cupias,
 possis explicare. recesseris: vndiq; oēs insequent. manseris: harebis. nimirū recte veneficū ap-
 pellas, a quo tibi prāsente pstem vides cōparatā. VT QVAMPOTENTISSIMVS SIT
 CASSIVS, ATQVE BRVTVS. putes Cēsarinū dicere, aut Vēridiū, aut etiā ipsos Anto-
 nios, cur aut nolim potētes esse nō mō optimos, & nobilissimos viros, sed secū etiā in reipu-
 defensione cōiūctos: NIMIRVM EODEM MODO HAEC ASPICITIS, VT PRIORA.
 QVAE TANDEM CASTRA POMPEII SENATVM APPELLATIS: An vero tua ca-
 stra potius Senatū appellarem: in quib⁹ tu es videlicet Cōsularis, cuius tot⁹ Cōsular⁹ est
 ex omī monimētorū memoria reuulsus: duo ptores sine causa diffisi se aliqd habituros: nos
 em̄ Cēsaris bñficia defendim⁹: Pretorii Philadelphus Ann⁹, & innocēs Caius, Aedilitii Co-
 ricus laterū, & vocis meē Bestia, & fidei patronus, fraudator creditorū Trebellius, & homo
 diruptus dirutusq; Q. Celius: columenq; amicorum Antonii, Corula Varius: quos Antoni⁹
 delictiarū causa loris in cōiuiū cēdi iubebat a suis publice: Septemvrales Lento, Nucula: tū
 delitiē atq; amores populi Romani L. Antonius: tribunitii primū duo designati, T. Hostili⁹,
 qui suo iure in porta nomen inscripsit, qui eū pdere Imperatorē suū nō potuisset, reliquit. al-
 ter est designatus, Viseius nescio quis, fortis vt aiūt latro, quē tñ temperatē fuisse ferūt Ifau-
 ri balneatorē. Sequunt alii tribunitii, C. Plancus in primis: q; si senatū dilexisset, nūq; Curiam
 incēdisset. quo scelere damnat⁹, in eā urbē rediit armis, a qua excefferat legibus. sed hoc ei cō-
 mune cū plurimis dissimillimis. illud tamen verum, qd in hoc Plāco puerbii loco dici solet,
 perire eū nō posse, nisi ei crura fracta essent. fracta sunt, & viuūt. hoc tamē, vt alia multa, Agle
 fert acceptū. Est etiam ibi Decius ab illis vt opinor maiorib⁹ Decis. itaq; Cēsaris munere De-
 ciorū quidē multo intervallo p hūc pclarū virū memoria renouata est. Saxā vero Decidiū
 pterire q; possum, hominē deductū ex victimis gētibus: vt eū tribunū pl. videremus, quē ciuē
 nunq; videramus. Est quidē alter Soferanus. omnes tñ tātā habēt similitudinē inter se, vt in
 eorū pnomibus errem. Nec vero Exitius Philadelphi frater Quæstor ptermittēdus est, ne
 si de clarissimo adolescente filuero, inuidisse videar Antonio. Est etiā Asinius quidā Senator
 voluntarius, lectus ipse a se. apertā curiā vidit post Cēsaris mortem. mutauit calceos: pater
 cōscriptus repente factus est. Nō noui Sex. Albediū, sed tñ neminē tā maledicū offendī, q; illū
 negaret dignū Antonii Senatu. Arbitror me aliquos praterisse. de his tñ q; occurrebant, ra-
 cere non potui. Hoc igitur fretus Senatu, Pōpeianū Senatū despicit, in quo decē fuimus Cō-
 sulares: qui si oēs viuerēt, bellū oīno hoc nō fuisset, auctoritati cessisset audacia. sed quātū pfi-
 diū fuerit in ceteris, hinc intelligi pōt, q; ego vnus relictus e multis, cōtudi, & fregi adiuuan-

Mētē men-
 tūq; depo-
 neres.
 Puer.

Ironia:

† appellaba-
 tis.

Diruptus
 dirutusq;

Perire non
 posse, nisi
 crura fra-
 cta essent.

Volūtarī⁹
 Senator.
 Pater con-
 scriptus.

In M. Antonium

ribus vobis, exultatis p̄donis audaciā. Q̄ si fortuna nobis modo nō eripisset Ser. Sulpiciū, eiusq̄ Collegā A. Marcellū, quos ciues: quos viros: si duos Cōsules amicissimos patriæ, simul ex Italia eiectos, si L. Afraniū summū ducē, si P. Lentulū ciuē cū in cæteris reb⁹, tum in salute mea singularē, si Bibulū, cuius est in Rēp. merito semp̄ laudata constātia, si L. Domitiū prestā tissimū ciuē, si Appiū Claudiū pari nobilitate, & voluntate præditū, si P. Scipionē clarissimū virū, maiorūq̄ suorū simillimū Resp. tenere potuisset: certe his cōsularib⁹ nō esset Pōpeianus despiciendus Senat⁹. vtrū igit̄ equius, vtrū melius Reip. fuit! Cn. Pompeiū, an seiorē Cn. Pōpeiū viuere Antoniū! Qui vero p̄torii: quorū p̄iceps M. Cato: idēq̄ oīm gētū virtute p̄iceps, quid reliquos p̄clarissimos viros cōmemorē: nostis oēs, magis vereor ne lōgū me in enu merādo, q̄ ne ingrātū in p̄tereundo putetis. q̄ Aeditiū: q̄ Tribunitiū: q̄ Quæstorū: q̄ multa: talis senatorū & dignitas & multitudo fuit: vt magna excusatiōe opus his sit, q̄ illa in castra non venerūt. Nūc reliqua attēdite. VICTVM CICERONEM DVCEM HABVISTIS.

**Fatum Ci-
ceronis.**

Eo libētius ducem audio, q̄ certe ille dicit inuitus. nā de victo nihil laboro. fatū em̄ meū est, sine Rep. nec vinci posse, nec vincere. MACEDONIAM MVNITIS EXERCITIBVS. & quidē fratri tuo, q̄ a vobis nihil degenerat, extorsim⁹. AFRICAM COMMISISTIS VA- RO BIS CAPTO. hic cū C. fratre putat se litigare. IN SYRIAM CASSIVM MISISTIS.

Luperci.

Non igitur sentis huic causē orbē terrę parere: te extra munitiones tuas, vestigium vbi im- primas, nō habere! CASCAM TRIBVNATVM GERERE PASSI ESTIS. quid ergo? vt M. Arullum, vt Cæsarē etiā, a Rep. remoueremus eū, per quē vt neq̄ idē hoc posthac, neq̄ multa huiusmodi accidere possent, cōsecuti sumus! VECTIGALIA IVLIANA LVPER- CIS ADEMISTIS. Lupercorum mentionem facere audet: neq̄ illius diei memoriam phor- rescit, quo ausus est obrutus vino, vnguētis oblitus, nudus, gementē populū Ro. ad serui- tatem cohortari: VETERANORVM COLONIAS DEDVCTAS LEGE, SENATVS CONSVLTO SVSTVLISTIS. Nos sustulim⁹: an cōtra legē comitiis Centuriatis latā san- xim⁹? Vide ne tu Veteranos, tamen eos qui erant perditū, perdideris, in eumq̄ locū deduxe- ris, ex quo iam ipsi sentiunt se nūq̄ exituros. MASSILIENSIBVS IVRE BELLII ADEM- PTA REDDITVROS VOS POLLICEMINI. Nihil disputo de iure belli, magis facilis disputatio est, q̄ necessaria, illud tamen aduertite P. C. q̄ sit huic Reip. natus hostis Antoni⁹, qui tantopere eam ciuitatem oderit, quā scit huic Reip. semper fuisse amicissimam. NEMI- NEM POMPEIANVM, QVI VIVAT, TENERE LEGE HIRCIA DIGNITATES.

Qui quasi

Quiq̄ iam legis Hirciæ mentionem facit: cuius non minus arbitror latorē ipsum, q̄ eos, de quibus lata est, poenitere. omnino q̄dem mea sententiā legē illam appellare fas non est: & vt sit lex, non debemus illam Hirciæ legē putare. APVLEIANA PECVNIA BRVTVM SVB ORNASTIS. Quid si omnib⁹ suis copiis excellentē virū Resp. armasset: quē tandem bonum poeniteret: nec em̄ sine pecuniā exercitū alere, nec sine exercitu fratrem tuū capere potuisset. SECVRI PERCVSSOS PETVM ET MENEDEMVM CIVITATE DONATOS ET HOSPITES CAESARIS LAVDASTIS. Non laudamus, qd̄ ne audiuius quidē, valde. n. nobis in tāta perturbatione Reip. de duobus nequissimis Græculis cogitandū fuit! THEO- POMPVM NVDVm EXPVLSVM A TREBONIO CONFGERE ALEXAN- DRIAM NEGLEXISTIS. Magnū crimen Senatus, de Theopompo summo hoīe neglexi- mus: qui vbi terrarū sit, quid agat, viuat deniq̄, an mortu⁹ sit, quis aut scit: aut curat! SER- GALBAM EODEM PVGIONE SVCCINCTVM IN CASTRIS VIDETIS. Nihil tibi de Galba respōdebo fortissimo & constantissimo Ciue: coram aderit: p̄sens tibi ipse, & il- le quem insimulas, Pugio respondebit. MILITES AVT MEOS, AVT VETERANOS CONTRAXISTIS, TANQVAM AD EXITIVM EORVM, QVI CAESAREM OC- CIDERANT: ET EOSDEM NEC OPINANTES AD QVAESTORIS SVI, AVT IMPERATORIS, AVT COMMILITONVM SVORVM PERICVLA IMPVLISTIS.

**Verba da-
re,**

scilicet verba dedimus: decepim⁹: ignorabat legio Martia, Quarta: nesciebant veterani quid ageretur. non illi Senat⁹ auctoritatem, an libertatem populi Ro. sequantur! Cæsaris vlcisci mortem volebant, quam oēs fatalem fuisse arbitrabantur. te videlicet saluum, beatum, floren- tem esse cupiebant! O miser cum re, tum hoc ipso q̄ nō sentis q̄ miser sis. Sed maximum cri- men audite. DENIQVE QVID NON AVT PROBAVISTIS! AVT FECISTIS! QVID FACIAT, SI REVIVISCAT! quis: credo em̄ afferet aliquod scelerati hoīs exem- plum. CN. POMPEIVS IPSE, homo turpis, siq̄dē imitaturū sum⁹. AVT FILIVS EIVS,

SI DOMI POSSIT. poterit, mihi crede. nā paucis diebus & in domum, & in hortos poterit nos immigrabit. POSTREMO NEGATIS PACEM POSSE FIERI, NISI AVT EMISERO BRVTVM, AVT FRVMENTO IVVERO. Alii istuc negant. ego vero, ne si ista quidem feceris, vnq̄ tecum pacem huic ciuitati futuram puto. QVID: HOC PLACET NE VETERANIS ISTIS? QVIBVS ADHVC OMNIA INTEGRA SVNT. nihil videri tā integrū, q̄ vt oppugnare Imperatorem incipiant, quē tanto studio cōsensuq̄ defenderint. QVONIAM VOS ASSENTATIONIBVS, ET VENENATIS MVNERIBVS VENISTIS. deprauati aut corrupti sunt, q̄bus persuasum sit foedissimum hostē iustissimo bello persequi. AT MILITIBVS INCLVSIS OPEM FERTIS. NIHIL MOROR EOS SALVOS ESSE, ET IRE QVO LV BET: SI TAMEN PATIVNTVR PERIRE EVM, QVI MERVIT. q̄ benigne deniq̄ vsi liberalitate Antonii milites Imperatorē reliquerūt, & se ad hostē metu perterriti cōtulerūt: p̄ quos si nō steterit, nō Dolabella pri⁹ Imperatori suo, q̄ Antonius etiam Collegae parentasset, CONCORDIAE FACTAM ESSE MENTIONEM SCRIBITIS IN SENATV: ET LEGATOS ESSE CONSVLARES QVINQVE. DIFFICILE EST CREDERE: EOS, QVI ME PRAECIPITEM EGERINT, AEQVISSIMAS CONDITIONES FERENTEM, ET TAMEN EX HIS ALIQVID REMITTERE COGITANTEM: PV TARE ALIQVID MODERATE AVT HVMANE ESSE FACTVROS. VIX ETIAM VERISIMILE EST: QVI IVDICAVERINT DOLABELLAM HOSTEM OB RECTISSIMVM FACINVS: EOSDEM NOBIS PARCERE POSSE IDEM SENTIENTIBVS. Parum ne videt̄ omniū facinorū sibi cū Dolabella societate inira cōfiteri: nōne cernitis ex vno fonte oīa scelera manare? Ipse deniq̄ fateē, hoc quidē satis acute, nō posse eos, qui hostē Dolabellam iudicauerint ob rectissimū facinus, ita em̄ videt̄ Antonio, sibi parcere idē sentienti. quid huic facias? qui haec literis memoriq̄ mandarit: ita sibi cōuenisse cū Dolabella, vt ille Treboniū, & si posset etiam Brutum, Cassiū, discruciatos necaret, eademq̄ inhiberet supplicia nobis, conseruādus ciuis cum tam pio, iustiq̄ foedere. Is etiā q̄rit̄ conditiones suas repudiatas, aequas quidem & verecundas: vt haberet Galliā vicinā aptissimā ad bellū renouandū, instruēdumq̄ puinciā: vt Alaudē in tertia Decuria iudicaret, idest vt perugiū scelerū essent cū turpissimis Reip. sordibus: vt acta sua rata essent, cuius nullum remanet Cōsularis vestigium. cauebat etiā L. Antonio, qui fuerat aq̄sim⁹ agrī priuati & publici decēpedator, Nucula, & Lérone Collega. QVAM OBREM VOS POTIVS ANIMADVERTITE, VTRVM SIT ELEGANTIVS, ET PARTIBVS VTI LIVS: TREBONII MORTEM PERSEQUI, AN CAESARIS: ET VTRVM SIT AEQVIVS, CONCVRRERE NOS, QVO FACILIVS REVIVISCAT POMPEIANORVM CAUSA, TOTIES IGVVLATA: AN CONSENTIRE, TNE LV DIBRIO. SIMVS INIMICIS. Si esset iugulata, nunq̄ exurgeret: qd̄ tibi, tuisq̄ cōtingat. Vtrum inq̄t elegātius, atq̄ hoc bello de elegātia quarit̄. Et partib⁹ vtilius, partes furiose dicunt̄ in foro, in curia, bellum cōtra patriā nefariū suscepisti, oppugnās Mutinam, circū sedes Conf. designatū, bellū cōtra te duo Confl. gerūt, cūq̄ his Propr. Caesar, cuncta cōtra te Italia armata est. istas tu partes potius q̄ populi Ro. defensionē vocas? Potius ne Trebonii mortem, q̄ Caesaris psequamur? Trebonii satis psecuti sumus, hoste iudicato Dolabella. Caesaris mors facillime defendit̄ obliuione & silentio. Sed videte quid moliat̄. cū mortem Caesaris vlciscēdā purat, mortem proponit nō his solū, qui illā rem gesserunt, sed his etiam, si qui nō moleste tulerunt. QVIBVS VTRI NOSTRV M CECIDERINT, LV CRO FVTVRVM EST. QVOD SPECTACVLVM ADHVC IPSA FORTVNA VITAVIT, NE VIDERET VNIVS CORPORIS DVAS ACIES LANISTA CICERONE DIMICANTES: QVI VSQVE EO FELIX EST, VT EISDEM ORNAMENTIS DECUPERIT VOS, QVIBVS DECEPTVM CAESAREM GLORIATVS EST. Pergit in mea maledicta. quasi vero ei pulcherrime priora procefferint, quē ego iniustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae sempiternae. Ego Lanista: equidem non insipiens. deteriores enim iugulare cupio, meliores vincere. Vtri ceciderint, scribit̄ lucro nobis futurū. o praclarū lucrū: quo te victore, qd̄ dii omē auertant, beata mors eorū futura sit, q̄ e vita excesserint sine tormentis. A me deceptos ait, eisdē ornamentis Hirciū, & Cesarem. qd̄ quāso adhuc a me est tributum Hircio ornamentū: nā Cesari plurima, & maiora debent̄. Deceptū aut̄ patrē a me Cesare d̄ dicere audes: tu, tu inq̄ illū occidisti Lupercalib⁹: cuius homo

Inhibere.

Decempedator.

Istudibrio
fissimis inimicis.

Partes.

In M. Antonium

- Flaminia.** ingratiſſime flaminia cur reliquiſti! Sed iã videte magni & clari viri admirabilem gratitudinẽ atq; constantiam. MIHI QVIDEM CONSTAT, NEC MEAM QVIDEM CONTVMELIAM, NEC MEORVM FERRE: NEC DESERERE PARTES QVAS POMPEIVS ODIVIT, NEC VETERANOS SEDIBVS SVIS MOVERI PATI, NEC SIN-
- Fidẽ fallere** GVLOS AD CRVCIATVM TRAHI, NEC FALLERE FIDEM, QVAM DEDIDO LABELLAE, omitto alia: fidẽ Dolabellæ ſanctiſſimi viri deſerere homo pius nõ poſſe. quã fidem: an optimi cuiuſq; cedes, vrbis, & Italię partitiones, ſentẽtias dandarũ diripiendarũq; prouinciarũ: nã qd erat aliud, qd inter Antoniũ & Dolabellã impuriſſimos parricidas fœdere, ac fide ſanciret! NEC LEPIDI SOCIETATEM VIOLARE PIISSIMI HOMINIS. Tibi cum Lepido ſocietas: aut cum vllõ, non dicã bono Ciue, ſicut ille eſt, ſed homine ſano! Id agis, vt Lepidũ aut impiũ, aut inſanũ exiſtimari velis. Nihil agis. qđ affirmare de aliquo difficile eſt, de Lepido p̄ſertim, quẽ ego metuam nunq̄, bene ſperabo dũ licebit. reuocare te a
- Piiffimus.** furore Lepidus voluit, nõ adiutor eſſe demẽtiã. tu porro ne pius quidem, ſed piiffimos queris: & qđ verbum omnino nullum in lingua latina eſt, id p̄pter tuam diuinam pietatem nouum inducis. NEC PLANCVM PRODERE PARTICIPEM CONSILIORVM. Plãcũ participem: cuius memorabilis ac diuina virtus lucẽ affert Reipublice. niſi forte ſubſidio tibi venire arbitraris cũ fortiſſimis legionibus, magno equitatu, peditatuq; Gallorum. quiq; niſi
- Preſidia pri-
ma vtilio-
ra: extrema
gratiora.** ante aduentũ eius Reip. pœnas dederis, ille huius belli feret principatum. qđ em̄ prima preſidia vtiliora Reip. ſint, tamen extrema ſunt gratiora. Sed iam ſe colligit, & ad extremũ inci- pit philoſophari. SI ME RECTIS SENSIBVS EVNTEM DII IMMORTALES, VT SPERO, ADIVVERINT, VIVAM LIBENTER. SIN AVTEM ALIVD ME FATVM MANET, PRAECIPIO GAVIDIA SVPLICIORVM VESTRORVM. NAM SI VICTI POMPEIANI TAM INSOLENTES, VICTORES QVALES FVTVRI SINT, VOS POTIVS EXPERIEMINI. Precipias licet gaudia: non enim tibi cũ Pompeianis ſed cum vniuerſa Rep. bellũ eſt. omnes te dii, homines, ſummi, mediũ, infimi, ciues, peregrini, viri, mulieres, liberi, ſerui oderũt. ſenſimus hoc nuper falſo nũcio: vero propediẽ ſentiem⁹. que ſi tecum ipſe recolis, equiore animo & maiore cõſolatione moriere. DENIQVE SVMMA IVDICII MEI SPECTAT HVC, VT MEORVM INIVRIAS FERRE POSSIM: SI AVT OBLIVISCI VELINT IPSI FECISSE: AVT VICISCI PARATI SVNT VNA NOBISCVM CAESARIS MORTEM. Hac Antoniũ ſentẽtia cognita, dubitatuos ne A. Hir- cium, C. Panſam cõſules putatis, quin ad Antoniũ tranſeant! Brutum obſideant! Mutinam expugnare cupiant! Quid de Panſa & Hircio loquar! Ceſar ſingulari pietate adoleſcens poterit ne ſe tenere, quin D. Bruti ſanguine pœnas patrias perſequatur! Itaq; fecerũt vti his literis lectis ad munitiones propius accederent. Quo maior adoleſcens Ceſar maiore deorũ immortalium beneficio Reip. natus eſt, qui nulla ſpecie paterni nominis, nec pietate, vnq̄ abductus eſt. intelligit maximam pietatem conſervatione patrie cõtineri. Qz ſi partium certamen eſſet, quarũ omnino nomen extinctum eſt: Antonius ne potius, & Ventidius partes Ceſaris defenderẽt, qđ Ceſar adoleſcens ſumma pietate, & memoria parentis ſui: deinde Pãſa, & Hircius: qui quaſi cornua duo tenuerũt Ceſaris, tũ cũ illæ vere partes vocabantur. hæ vero quæ ſunt partes: cum alteris Senatus auctoritas, populi Ro. libertas, Reip. ſalus p̄poſita ſit: al- teris cædes honorum, Vrbis, Italiæq; partitio. Veniamus aliquãdo ad clauſulã. LEGATOS VENIRE NON CREDO. bene me nouit. BELLVM QVO VENIAT, propoſito preſer- tim exemplo Dolabellæ, ſanctiores erunt credo iure Legati, qđ duo cõſules, contra quos arma fert: qđ Ceſar, cuius patris Flamen eſt: qđ Conf. designatus, quem oppugnat: qđ Mutina, quã ob- ſidet: qđ patria, cui igni ferroq; minatur. CVM VENERINT, QVAE POSTVLANT, COGNOSCAM. Quin tu abis in malam peſtem, malumq; cruciatũ. ad te quiſq; veniat niſi Ventidii ſimilis: oriens incendium qui reſtinguerent, ſummos viros miſim⁹. repudiãſti. nũc in tantam flammam tamq; inueteratam mittamus: cum locum tibi relictum non modo ad pacem, ſed ne ad deditionem quidem feceris. Hanc ego epiſtolam P.C. non quo illum di- gnũ putarem recitavi, ſed vt conſeſſionibus ipſius omnia patefacta eius parricidia videretis. Cum hoc pacem M. Lepidus vir ornatiffimus omnibus & fortunæ, & virtutis bonis, ſi hæ videret, deniq; aut vellet, aut fieri poſſe arbitraretur! prius vndas flammamq; vt ait Poeta neſcio quis, prius deniq; omnia, qđ aut cum Antoniũ Reſpu. aut cũ Rep. Antoniũ redeant in gratiam. Monſtra quædam ſunt iſta, & porrenta, & prodigia reipub. moueri ſedi-

Philippica. XIII. Fo. CCLXII.

bus huic vrbi melius est, atq; in alias, si fieri possit, terras demigrare, vnde Antoniorū nec facta, nec nomē audiāt, q̄ illos Cēsaris virtute eiectos, Brutū retētos, intra hęc mœnia videre. Oportissimū est vincere. secundū est nullū casum p̄ dignitate, & libertate patrię nō ferendū putare. qđ reliquū est, nō est tertiu, sed postremū omniū, maximā turpitudinē suscipere vitę cupiditate. Quę cū ita sint, de mādatis literisq; M. Lepidi viri clarissimi, Seruilio assentior: & hoc amplius cēseo, Magnū Pōpeiū Cn. F. p̄ patris, maiorūq; suorū aīo, studioq; in Rēp. suaq; pristina virtute, industria, volūtate, fecisse, q; suā eorūq; quos secū haberet, operā Senatūi populoq; Ro. pollicitus esset, eāq; rē S. P. q; R. gratā acceptāq; esse, eiq; honori dignitatēq; eā rē fore. Hoc vel coniungi cū hoc senatusconsulto licet, vel seiungi potest, separatimq; p̄scribi, v̄ proprio Senatusconsulto Pompeius collaudatus esse videatur.

Vincere
oportissimum.

IN M. ANTONIVM PHILIPPICA DECIMA QVARTA. ORATIO. LVII.

I, vt ex literis, q̄ recitate sunt P. C. sceleratoꝝ hostiū exercitū cęsum fusumq; cognoui, sic id, qđ & oēs maxime optamus, & ex ea victoria, q̄ parata est, cōsecutū arbitramur, D. Brutū egressum iam Mutina esse cognouissē: propter cuius periculū ad saga issemus, p̄pter eiusdē salutē redeundū ad pristinū vestitū sine vlla dubitatione cēserē. ante vero q̄ ea res quā auidissime ciuitas expectat, allata sit, lætitię risus satis est maxime p̄clarissimęq; pugne, reditū ad vestitum cōfectę victorię reseruate. cōfectio autē huius bellī est D. Brutī salus. Quę autē est ista sentētia, vt in hodiernū diē vestitus mutetur, deinde cras sagati p̄deamus: Nos vero cū semel ad eū, quē cupim⁹,

Aliis principū est, Multis ex literis &c.

Sagati

optamusq; vestitū redierimus, id agamus, vt eū in p̄petuū retineamus. nā hoc quidē cū turpe est, tū ne diis quidē immortalibus gratū, ab eorundē aris, ad quas togati adierimus, ad saga sumēda discedere. Atq; animaduerto P. C. quosdā huic fauere sentētię: quorū ea mens, id q; cōsiliū est, vt cū videāt illū gloriosissimū D. Bruto futurū. diē, quo diē p̄pter ei⁹ salutē redierimus ad vestitū, hūc tātū ei fructū eripere cupiāt, ne memorię posteritatiq; p̄dat, p̄pter vnus cuius periculū populū Rom. ad saga iuisse, p̄pter eiusdē salutē redisse ad togas. tollite hanc, nullā tā prauę sentētię causam reperietis. Vos vero P. C. cōseruate auctoritatē vestrā, manete in sentētia, tenete vestra mēoria qđ sepe ostēdistis, hui⁹ toti⁹ bellī in vni⁹ viri fortissimi & maximi vita positū esse discrimē. ad D. Brutū liberandū Legati missi principes ciuitatis, q̄ illi hosti ac parricidę denūciarēt, vt a Mutina discederet: eiusdem D. Brutī cōseruādī gratia cōsules sortiti: ad bellū p̄fectus A. Hircius: cuius imbecillitatē valetudinis, animi virtus & spes victorię cōfirmavit: Cēsar, cū exercitū cōparato a primis pestibus Rēp. liberasset, ne quid postea sceleris oriret, p̄fectus est ad eundē Brutū liberandū, vicitq; dolorē aliquē domesticū patrię charitate. Quid C. Pāsa egit aliud delectibus habēdis, pecuniis cōparādīs, senatuscōsultis faciēdis grauissimis in Antoniū, nobis cohortādīs, populo Ro. ad causam libertatis vocando, nisi vt D. Brutū liberaret: a quo populus Ro. frequēs ita salutē D. Brutī vna voce depoposcit, vt eā nō solū cōmodis suis, sed etiā necessitati victus anteferet, qđ sperare nos qđ debemus P. C. aut inibi esse, aut iā esse cōfectū: & spei fructū rei cōuenit, & euēri reseruari, ne aut deorū immortalīū beneficiū festinatione p̄ripuisse, aut vim fortunę stultitiā cōtēpisse videamur. Sed qm̄ significatio vestra satis declarat, qđ de hac re sentiat, ad literas veniā, q̄ sunt a Cōsule & a p̄p̄tore missę: si pauca ante, q̄ ad ipsas literas p̄tineāt, dixerō. Imbuti sanguine gladii P. C. legionū, exercitūq; nostrorū, vel madefacti potius duorū cōsulū, tertio Cēsaris p̄sidio, si hostiū fuit ille sanguis, summa militū pietas, nefariū scelus, si ciuium. Quousq; igit is, q̄ oēs hostes scelere superauit, noīe hostis carebit: nisi mucrones etiā nostrorū militū tremere vultis, & dubitare vtrū in ciue, an in hoste figant. Supplicationē decernitis, hostē nō appellatis, gratę vero n̄e diis immortalib⁹ gratulationes erūt, gratę victi me, cū iterfecta sit ciuiū multitudo: de improbis ingt & audacib⁹. nā sic eos appellat clarissim⁹ vir, q̄ sūt vrbanarū maledicta litiū nō iusta. euelli, internecti nota, testamēta credo subiiciūt, aut eiiciūt vicinos, aut adolēscētos circūscribūt. his. n. viriis affectos, & talib⁹, malos & audaces appellare cōsuetudo solet. bellū iexpiable ifert q̄tuor cōss. vn⁹ oīm latronū teterrim⁹: gerit idē bellū cū Senatu populoq; Ro. oib⁹, q̄ ruit ipe suis cladib⁹, pestē, vastitatē, cruciatū, tormēta denūciat: Dolabellę ferū & imane facin⁹, qđ nulla barbaries possit ignoscere, id deo

Sortiti

Inibi

Imbutus, Madefact⁹.

* Circūscribere. Malī & audaces.